

# Kar Beyazı Düşlerim 1

– Arzeni · 28 Kasım 2011

Ayaza buzkesmiş seksenbir kışı...

Kar ve ayaz...zor kelimeler vesselam...hele bir de iki göz ev... on baş, yirmi ayak oldun mu? zorluğun katmeridir yaşadıkların...ahırda hayvanlar evde baban bekler her daim...

"Ola iboooo nerdesen olaaaa?" Babam sıkıştığında ilk olarak bana bağırır. Bağırmakta ne kelime adeta kükrer. Neden mi? Evin en büyüğüsün,her iş senden sorulurda ondan.

"Geldiiim babaaa"

"Ulan itoğlu itt,yarım saatir bağırırem duymir misen?"

"Duydum baba ahan geldim işte."

"Davarları çihardın mı dışarı ,ineklere alafını,suyuni verdin mi?"

"He baba davarlardan gelirem, harmana götürdüm.Şimdi de inekleri kotaracam sen meraklanma"

"Şaapp" diye suratımın ortasına yediğim tokatla bedenimin resmi yeni yağmış kar öbeğinde birebir çıktı. Yüzümün yandığını hissettim. On üç yaşında ki çocuğun kaldıracağı bir tokat değildi bu. Ama alışıktım. Gıcıkımı bile çıkarmadım. Hele çıkar, o yerdeki karlar bu sefer ağzına burnuna doluyor mu ? Dolmuyor mu? Görürsün...

"Ahh baba ahh! " dedim içimden. Babanın yaptıklarını bana yapmak zorunda mısınız? Beş dakika erken veya geç ne fark eder ki? Açlarından geberirler mi?

Çocuğum olursa onu asla dövmeyecektim. Okutacağım, bu rezillikten kurtaracağım onu.Buralar bana göre değildi.

\*\*\*

İsli çıra, eşliğinde tandır başında akşam yemeği. Sabahtan beri ekmek pişirmeyle meşgul olan anam.Tandıra koyduğu güveçte yaptığı kuru fasulye ile ziyafet çekiyordu bizlere. Üçü kız, dördü erkek yedi çocuk. Anam, babam ve ben. Aslında mutluyduk. Abidin Dino'nun mutluluk resmi sanki bizim evde çizilmişti.Paylaşmayı iyi öğretiyordu anam. Canım anam ne kadar fedakardı. Kuru fasulyenin yanına kelle soğan off anam off !!!... Bir tek işi babam bozuyordu.

Yine kükrer vaziyette konuşmaya başladı;

"İbrahim, davarlardan ikisini pazara indir ve sat. İkisi beş yüz eder. İki yüzünü Bakkal Cemil'e, yüz'ünü

Yemci Sıddıĝ'a, ellisini...tamam mı"

" Tamam baba!"

"Ahşam ezanından önce burada olasan"

"İnşallah baba!"

"İnşallahı,Maşallahı yok bu işin."

Köy ile ilçenin arası on kilometre. Sırtında yaklaşık on kiloluk heybe, ayaklarında kara lastik ayakkabı, önünde iki koyun ve karabaş. En büyük yardımcımı karabaş, o olmazsa ne ederdim? Akşam ezanından önce gelmem mümkün değil. Ama gelmelisin...

"Düüüürrr,düüürrr" iki tane azgın koyun.Zapt edebilirsen et. "Allah'ım ne olur bir kamyon rastlasa." Amma ne mümkün... Ancak, ilçe yoluna inmem lazım ki, böyle bir şansım olsun.Sonrasında, kalan yol bir kilometre var yok. Ona da indi bindiye gerek yok...Velhasılı kelimeler yol uzun,içimde hüzün...

"Erzurum çarşı Pazar, leylim amman aman

İçinde bir kız gezer,hop nenen ölsün sarı gelin " dilimde türküm,heybemde kalem kağıdım olmazsa yaşayamam. Her dinlenme molasında bir iki kıta şiir karalarım.Sesim de fena değil,düğünde dernekte babamdan habersiz söylerim. Şu kelevert rampasını bir insem gerisi kolaydı. Çünkü orası hem sis oluyor,hem de çok dik olduğu için adamı bayağı yoruyordu.

"Uuuuuu,uuuuu" bunlar kurt uluması... "Aman Allah'ım!" korktuğum başıma gelmişti. Şimdi ben ne yapacaktım? Heybemde ki geddere'yi (Pala) çıkardım. Boyun atkımı sol koluma doladım.Koyunları teslim etmemem lazım.Yoksa babam beni öldürür. Karabaş havladıkça havlıyordu.Tehlikeyi hissetmişti garibim.

Ulumalar iyice arttı. Seslerin yoğunluğuna bakılırsa bunlar aç kurt sürüsü.Kaç defa söyledim babama "Kırma tüfek al" diye. Hayıflandıkça hayıflandım. Şimdi ben ne yapacağım. Allah'ım sen yardımcım ol. Eğer önde gelen kurt'u yere serersem gerisi kolaydı. Karabaş'ında yardımıyla onları püskürtürdüm.

Tam zirveye çıktım. Yolun karşı berisinde yaklaşık beş adet kurt vardı. Çakmak çakmak gözleri ile hain hain bakıyorlardı. Aç kurtların hali beni iyice korkutmuştu. Ama, korktuğunu belli etmemen gerek yoksa...

En önde ki kurt'un hamlesine sargılı kolumu uzattım.Tam ısırılmıştı ki,elimdeki pala ile kafasını kopardım.Karabaşta diğer bir kurt'un boynunu yakalamıştı.Üç tane kalmışlardı. Koyunların acı melemesi ile geri döndüm. Koyunlardan birini yakalayan kurt, tam boynunu ısırıyordu koştuğumda. Bıçağı karnına sapladım. Acılar içinde kıvranan kurt'u gören diğer ikisi bırakıp kaçtılar. Yaralı kurt'u acı çekmesin diye tam olarak öldürdüm. Koyunda acılar içinde kıvranıyordu. Boynu dişlenmiş,kanlar akıyordu. Şimdi ben ne yapacaktım? İşin yoksa babama hesap ver.Soğuktan tir tir titriyor,bir yandan da heybemde bulunan

diğer kasap bıçağımı bulmaya çalışıyordum.Kuyunu acilen kesmem lazım "mındar" olmamalı. Koyunu yüzüp,heybeme doldursam iyi olurdu. Ancak,yaklaşık otuz-otuzbeş kilo vardı koyun...Bu şekilde ilçeye gitmem mümkün değildi. "Allah'ım" buraya bıraksam üzerini karla kapatsam kurtlar,kuşlar kokusundan bulurlardı.Bırakmaz isem nasıl götürürdüm?koyunu kestim ve obanlıkta kullandığım ipin ucunu koyunun iki ayağına sardım.İř götürmeye kalmıştı. Zar zor çekerek götürmeye başladım.

Devamı varrrr